

KISPESTI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik csütörtökön.

Előfizetési árak:		Szerkesztőség és kiadóhivatal:		Hirdetési díjak:	
Egész évre	4 forint	Kispest, Bódy-ház, Árpád-utca.		Egész oldal	25 frt — kr.
Fél évre	2 »	Felelős szerkesztő és laptulajdonos:		Fél oldal	14 » — »
Negyed évre	1 »	SEPER KAJETÁN.		Negyed oldal	8 » — »
Egyes szám ára 10 krajczár.				Nyolczad oldal	5 » — »
— Nyiltér sora 50 kr. Bélyeg-díj 30 krajczár, —				Tizenhatod oldal	4 » 50 »
				Legkisebb hirdetés	1 » 50 »

A szegényügy rendezése.

A törvényhozás gondoskodott róla, hogy a munka- és keresetképtelen szegények ne legyenek az útfélre kutasztva, az éhenhalásnak kitéve.

E gondoskodás abban állott, hogy elrendelte, hogy minden község tartozik szegényeit ellátni.

Sajnos azonban, hogy ez a törvény is, mint más sok, mely a humánus célok szolgálatában a közérdek hathatós előmozdítója lehetne s az is, kellőleg végrehajtva nincsen s a legtöbb község még csak meg sem kísérelte, hogy célra vezető módokat keressen, hogyan lehetne szegényei: a sorsüldözöttek, a nyomorban küzködők ellátásáról gondoskodnia.

A községek ezen közönyösségének, a fatalizmussal határos egykedvűségének, nemtörődésének tulajdonítható, hogy a környék szegényei, sokszor munkakerülői is, tömegesen vándorolnak az általuk vélt Eldorádók felé, hogy sorsukon segíthessenek, mely ténynyel elviselhetetlen terhére válnak azon község közönségének, melyet a létharcz-küzdelmek vérmes reménye mezejélül kiszemeltek.

A községek természetesen szívesen veszik azt, ha mások gondoskodnak azokról, kiket nekik kellene ellátniok s a helyett, hogy a csavargó koldusokat feltartóztatnák, jónak látják az ügygyel egyáltalán nem foglalkozni.

A községek nemtörődése oka első sorban annak, hogy ma már, amint a tél beáll, midőn részben a munkahiány, részben pedig az élet drágasága lépnek előtérbe, nemcsak a magunk szegényei zaklatnak bennünket, de erre veszi útját a szomszédos főváros és környéke valamennyi csavargója is s nálunk mintegy tündérvilágot sejtve s képzelve, bekalandozzák az egész környéket, ijesztgetik, rémitgetik fenyegetéseikkel azokat, kik more patrio nem terített asztallal várják e többnyire izákos lumpokat.

Hogy veszedelmes fenyegetéseiket nem váltják-e be, az ma még kérdés dolga; de ismerve a mai szociális elveket, a legrosszabbra vagyunk kárhozthatva.

A szegényügynek ezen elhanyagolása elősegíti a köznép erkölcsi romlását is, mert a könnyebb megélhetést keresvén, a szomorú tapasztalat szerint a koldulás kenyerére adják magukat olyanok is, kik munkával is meg tudnák keresni a mindennapit, de erre restek s azt a néhány fillért, mit úton-útfélen sikerül nekik a nemes szívek önszánta adakozásaiból kikönyörögni, rendszeren az útmenti korcsmákban iszszák el.

Részeg, minden emberiségükből kivetkőzött, nyomorult állapotukban pedig oly erkölcsi érzéket sértő kalamitásokat idéznek elő, hogy a köznapi, de józan ember, pirulva az emberi sülyedés e sajnálatra méltó fázisán, fájó megvetéssel kénytelen mellettük elhaladni.

A sors útjai különbözők, de mindenkinek része van abban s így történhetik meg, hogy az egyiket, ki fizikailag semmiben sem különbözik a másiktól, holtan találják meg az útszéli árokban, hogy borzasztó példáját mutassák egy felette fontos ügy elhanyagolásának.

Nemcsak rendőri, de erkölcsi szempontból is kívánatos lenne, ha a megyei hatóságok elvégre is komolyan fognának hozzá az erkölcsiségre felette kényes s az elhanyagolás fekélyeit magán viselő ügy radikális orvoslásához.

Utassák szigoruan a szolgabírói hivatalok a községeket, hogy a maguk kebelében élő szegények neveit írják össze és azok ellátásáról gondoskodjanak, azontul pedig minden más koldust vagy csavargót könyörtelenül tartóztassanak le s eltoloncoltatásukról gondoskodjanak.

Minden községnek kellene egy szegényalappal birni s annak gyarapításáról évről-évre költségvetésileg gondoskodni; viszont apróbb házi kézimunkákat lehetne tőlük követelni, az így ápolt szegényektől, hogy munkásságukból némi hasznot is huzzanak, mint az már rendszeresítve is van sok község szegényházában.

Ennek kétoldalú hordereje lenne: első sorban munkához lehetne szoktatni, a már a különféle csapások által a társadalomból kivált elemeket, másodsorban a háziipar fejlődésére is rendkívüli hatással volna, melynek a közjólét mérlegelésére kívánatos egyensúlyát a munkásság egy bizo-

A „KISPESTI HIRLAP” TÁRCZÁJA.

Árva Lidi.

Hajlik a nád a tó partján,

Hajlik . . .

Zizegése messze, távol

Hallik;

Az öreg hold mosolyog a

Tájra,

Árva Lidi a rózsáját

Várja.

Félve bujjál az éven, a

Nádon,

Fájó búval tekint szét a

Tájon;

Lásas lelkét ezer gond is

Fúrja,

Nincs nyugalma, vele virraszt

Búja.

Hajlik a nád a tó partján

Hajlik . . .

Árva Lidi zokogása

Hallik;

Föl-fölrezen a suttogó

Nádra,

Pedig az is árvaságot

Szánja.

Szegény Lidi! nincs is árva

Nálad,

Borus lelked miért tépi

Bánat?

Nem erre vissz már a rózsád

Utja,

A szándékát boldog Isten

Tudja.

«Verje Isten azt a csalfát

Verje,

Haló porát hordja a szél

Szerte.»

Atok hangzik . . . zizeg a nád

Hajlik,

Árva Lidi sóhajtása

Hallik.

Fényes hajnal búbanatra

Ébred,

Árva Lidi hogy nem láthat

Téged;

Fodros a tó, gazdagabb lett

Medre,

Abban nyugszik szegény Lidi

Teste.

Hajlik a nád a tó partján,

Hajlik . . .

Zizegése messze, távol

Hallik;

Zokog a szél, bánatosan

Búja:

«Ide vezet a búbanat

Utja.»

B. László Rózsika.

MARGIT.

Beszély.

Írta: Soborsini Akos.

I.

Delevey — a «Testvériség» című napilap szerkesztője — lázasan dolgozott íróasztala mellett. Valami fontos, aktuális cikket írhatott, melybe teljes lelkével belemerült s így észre sem vette, a mint barátja, Örley Akos, szobájába lépett.

Örley, látván barátja elfoglaltságát, nem zavarta azt munkájában, hanem, mint ki teljesen otthon érzi magát, a közelében ácsorgó karosszékre beléterpeszkedett s a «Testvériség» egy heverő példányát kezdte lapozgatni.

Delevey mit sem vett észre, animóval dolgozott tovább s csak olykor-olykor dűnyögött magában valamit, valószínűleg akkor, midőn hamarjában fogalmi kifejezésére kellő terminus technikust nem talált.

A hosszú pauza, a várakozás nyugtalan érzése elvégre is cselekvésre készítették Örleyt, ki hangos köhintéssel adta tudtára jelenlétét.

Delevey, mint kit lázas álmából riasztanak föl, révedezőleg nézett körül s csak akkor tért teljesen magához és ugrott föl íróasztala mellől, midőn Örley feléje közeledve megszólította: «Mozogj öreg, baj van!»

— Szervus, Akos! — sietett Delevey barátját üdvözölni. — Isten hozott! Ezer esztendeje látalak. Már azt hittük, hogy Chikagóba evezél s ott mindenkiről megfeledkezve, éled szabadságod arany napjait. Isten bizony nem szép dolog, hetekig bennünket mellőzni.

— Hej barátom, története van annak.

nyos fokán mindig fenn lehetne tartani és racionálisan táplálni.

Mi természetesebb, hogy e mellett meg lehetne engedni, hogy a község saját szegényei, kik az élet körülményei folytán színlődnek, a községben bizonyos napokon alamizsnát gyűjthessenek.

Nagyobb községekben, hol a szegényeknek menedékük is van, megengedhető, sőt kívánatos, hogy a közösen szerzett alamizsnát együtt fogyaszthassák el.

A törvények és rendeletek elég módot nyújtanak a hatóságoknak arra, hogy e mindenestre kellemetlen ügyet rendezzék; éljenek hát a rendelkezésükre álló eszközökkel, utasítsák a községeket szigorúan kötelezéseik teljesítésére s mentsenek meg a zsaroló szegényektől, kik visszaélnék a nemeskeblűséggel, a humanus jóindulattal s erősen veszélyeztetik a közbiztonságot is.

Reméljük, hogy ez aktuális kérdés szőnyegre hozatalával a megfelelő ügykörben a lépések meg fognak tétetni, mely után a humanizmus, a fin de siècle elveinek is hódolva, tisztább helyzetet állít rendelkezésünkre, mely ma a maga jogosságában, pártfogók hiányában minden haladást a kultur-törekvések felé nélkülöz.

Könyörüljünk tehát e sorsüldözötteken s biztosítsunk számukra nemcsak barátságos otthont, hanem a munka mezején tisztas megélhetést.

A kispesti róm. kath. templom építését előkészítő bizottság szervezete.

1. §.

Ft. Ribényi Antal kispesti plébános ur kezdeményezésére és felkérésére róm. kath. polgárokból előkészítő bizottság alakul, melynek az a célja, hogy a ft. plébános ur által a kispesti állandó jellegű templom felépítésére szükséges összeg beszerezhető érdekében a fővárosban és a millennárius ünnepélyek idejében rendezendő missióbeli kiállítás létrejöttét biztosítsa, ennek munkálatait vezesse. Ugyancsak feladatát tűzi ki azt is, hogy a kispesti állandó templom javára a nagym. kir. pénzügyminiszterium által engedélyezett tárgysorsjátékot megvalósítsa és sikeresítse.

Vagy két hete lehet annak, hogy a sors egy enivaló, aranyos teremtséssel, egy üde asszonykával összehozott s azóta valósággal nem tudom, hogy élek a világon. Akár hiszed, akár nem édes Aladárom — én szerelmes vagyok: szerelmes az örülésig!

— Boldog ember, — sóhajtá Delevey — ki még gyönyörködni tudsz a szerelem tarka álomképein, ki még nem ismered a csalódás fájó törzsúrásait. Én már végigmentem ezen az iskolán: szerettem én is ... s ma sötét emlékekkel kell visszagondolnom reá.

— De hagyjuk e fájó beszédet ...

— Mi szél hozott hozzánk, mi baj van, hogy szavaiddal éljek?

— Baj van; nem szeretnek viszont!

E fájdalmas nyilatkozatra Delevey arcza hirtelen elkomorult.

— Ez valóban nagy baj, édes Ákosom. De minek is olyan kocsi után futni, mely nem vesz föl?

— Fölvett, ez a kétségbeejtő helyzet s most akkor utasít el, mikor a lángot, mely keblemben föllobbant, eloltani már nem lehet. — Örültt vagyok, annak nevezhetsz, de őt birnom kell, még a halálban is.

— Ákos! hová ragad vak szenvedélyed?

Az istennők kora lejárt, ma minden nő egyforma: számít, ámit, csábit és a végeredményben odajutunk, hogy a lelki gyáva: fegyvert szegez szívéhez; az erős: csalódás sebével átéli a fájdalokat s a mindennapi élet gondjaiban keres feledést. Mit gondolsz, eldobni az életet magadtól egy nőért, kihez nincs is jogod; kinek hűsége: esküje, kihez nincs is jogod; kinek szeszélye, mint hullám a csónakot ide-oda himbál, ki hiuságában, vérében gyökerező

2. §.

E bizottság czime lesz: «A kispesti róm. kath. templom építését előkészítő bizottság» és székhelye Kispeszt.

3. §.

A bizottság 11 tagból áll, de 7 tag óhajtatására számuk 15-re lesz kiegészíthető. Ez új tagokat a bizottság tagjai választják.

4. §.

A bizottság elnököt, alelnököt, két előadó jegyzőt, pénztárnokot és ellenőrt választ.

5. §.

Az elnök képviseli a bizottságot harmadik személyek és hatóságok előtt. Szükséghez képest kéthetenként, esetleg többször ülésre összehívja a bizottságot, melyen ő elnököl, és szavazategyenlőség esetén az ő szavazata dönt. Husz forint erejéig a bizottság tudta nélkül is utalványozhat ki pénzt a bizottság pénztárából. Az előadó jegyzőkkel együtt felelős végrehajtó közege a bizottságnak és mint ilyen, azok bármelyikével egyetemben aláírja az intézendő leveleket és irományokat. Végre őt bizottsági tag felhívására köteles a bizottságot gyűlésre összehívni.

6. §.

Az alelnök az elnök akadályoztatása esetében azt egész jogkörében helyettesíti, egyebekben pedig ügyvezetői igazgatója a kiállítás és sorsjegyvállalat összes munkálatainak, de melyekről előzetesen jelentést tartozik tenni a bizottságnak és azokra a helyben hagyást ki eszközölni.

7. §.

Az előadó jegyzők a bizottság végrehajtó közegei, előadói és jegyzői a bizottságnak, vezetői a netán szervezendő irodának, tájékoztatják a központi és vidéki sajtót a bizottság munkálatairól és az elnökkel együtt végzik az összes levelezést.

8. §.

A pénztárnok őrzi a bizottság által gondozott pénzeket és számadásokat és kifizeti az elnök által 20 ft. erejéig kibocsátott utalványokat. Ennél nagyobb összeg kiutalványozásához a bizottság határozata szükséges, mely a pénztárnoknak jegyzőkönyvi kivonaton lesz tudomására hozandó. A pénztárnok vezeti a pénztár számadásait és ezekről minden hónapban értesíti a bizottságot, mely azt felülvizsgálja. A pénztárnoknál 100 ftot meghaladó összegnél nagyobb összeg nem maradhat, köteles lévén a felesleget a kispesti takarékpénztárnál gyümölcsözőleg elhelyezni.

9. §.

Az ellenőrnek tudomással kell birnia a pénztár minden bevételi és kiadási tételéről, mivégből az elnöki utalványokat kifizetés és bevételezés előtt és a pénzbeutalásokat ő is láttatja. A számadásokat a pénztárnokkal együtt ő is aláírja.

10. §.

Ha a bizottság elérkezettnek látja az időt, hogy a missióbeli kiállítás érdekeinek előmozdítása céljából egy nagy, országos bizottságot szervezzen, ezt saját hatáskörében akként eszközli, hogy e nagybizottság tagjait megválasztja, szervezetét és hatáskörét megállapítja, annak egyházi és világi elnökeit megválasztja és ezeket e választás elfogadására felkéri. Az országos bizottság működésének megkezdésével az eddig működött bizottság tagjai amannak tagjaivá lesznek, ezenkívül jelenlegi szervezetének megtartásával amannak központi végrehajtó közegé válik.

11. §.

A végrehajtó bizottság fogja a muzeum berekesztése és a tárgysorsjáték befejezte után a teljes leszámolást eszközölni s azt a zárójelentéssel együtt, az utóbbit felülvizsgáltatva, a ft. váci egyházmegyei hivatalhoz betérjeszteni, honnan a számadások alóli felmentetését várja.

12. §.

A muzeum- és tárgysorsjátékból eredményezett tiszta bevétel a Kispesten építendő templom, esetleg a többi egyházi építkezések javára lesz fordítandó, és miután ennek előteremtése körül e bizottságot illeti az érdem, éppen erre való tekintetből kéri fogja az egyházmegye nagyméltósága püspökét, hogy ezen építkezések vezetésével is e bizottság nyerjen megbízatást.

13. §.

Arra az eshetőségre, ha a bizottság valamely tagja három egymásutáni üléseből igazolatlanul elmarad, megbízatása megszüntnek tekintetik s helyébe a bizottság új tagot választ.

14. §.

E szabályzat a tagok aláírásával együtt nyer megerősítést s ennek határozmányai csak abban az esetben lesznek megváltoztathatók, ha ezt a bizottság jelenlevő tagjainak kétharmada határozza el. Egyben megállapítatik az is, hogy amennyiben a kiállítás és tárgysorsjáték létrejötté már biztosítottnak lesz tekinthető, e szabályzat annak idején a ft. egyházmegyei hivatalhoz lesz jóváhagyás céljából felterjesztendő azzal, hogy a bizottság készséggel veti magát alá a főtisztelendő egyházmegyei hivatal törvényes ellenőrző hatalmának.

A szokásos bemutatás után ők is lassankint belévegyültek a tarka tömegbe, mely a szalonban fel és alá hullámzott.

Ákos izgatott volt. Kereste Margitot, bár félt a találkozástól, sejtette, hogy ma dől el sorsa. Ő a legvégsőre határozta el magát.

Delevey is körülnézett s hirtelen faképnél hagyva barátját, a szalon bal sarka felé gravitált, hol egy kedélyes kis kompánia fédesen kacagott a híres élczelő, Dunois humorán.

— Jó estét, hölgyeim!

— Ah! hát én is itt van, Delevey — hangzott föl többszörösen a picziny eper-ajkakról.

— Csodák csodája, hogy önt valahára láthatjuk. Talán valami nagy munkával óhajítja a világot bámulatba ejteni és azért zárkózik el még tőlünk is — jegyzé meg mosolyogva egy szépségével kiváló asszonyka.

— Igen, igen — szólott Delevey, — egy nagy munkán, mely sohasem fog napvilágot látni.

— Apropos! Ha hölgyeim megengedik, egy jó barátomat, — ki először van ma itt e társaságban — leszek bátor bemutatni.

— Helyes! — hangzott az apodiktikus válasz.

— Szóke ... ? barna ... ? jegyzé meg nagy hirtelen egy kíváncsi női hang, de feleletet már nem kaphatott, mert Delevey, mint a villám tünt el a hullámzó tömeg között.

— Hölgyeim! Van szerencsém bemutatni régi jó barátomat: Örley Ákos, fiatal író.

— Nekem már volt szerencsém, mondá mosolyogva egy fess kis asszonyka, ki a rózsás háttérből egyszerre kilépett.

Ákos a hangra összerendezte. A hang szívéig hatott. Félve, halvány arczczal pillantott föl.

Előtte állott Margit!

(Vége köv.)

büszkeségében lábai előtt akar látni ... s azután kikaczag ... kigunyol ... porba dobja — mint értéktelen tárgyat — szerelmedet?!

— Késő ... késő ... édes Aladárom! Aláng, mely lelkemben fölcsapott, égeti lelkemet; eget vagy poklot kér. A sorsra bízom magam. Báb leszek kezeiben; vagy elsodor vagy fölemel, egy harmadikra nem is gondolok. De hagyjuk ezt a maga medrében haladni. Tulajdonképen egy kéressel jöttem hozzá s remélem, teljesítet is. Tudva azt, hogy mindennapos vendég vagy Hellyéknél, arra kérék, vezess el a bankárné mai jourjára; ott szeretnék lenni. Ott lesz Margit is. Utoljára akarok vele beszélni.

Delevey e szavak után, titkon egy könyccsippet törült ki szeméből s halkán, fojtott hangon válaszolt: — Legyen akaratod szerint. Hét órára lakásomon várlak — és ezzel megszorította távozó barátja kezét.

Örley távozta után, Delevey ujra hozzá fogott félbenmaradt munkájához, de azt folytatni nem volt képes.

Megzavarta gondolatait barátja sorsa, kit szeretett s kibén, mint titkos drámaíró, egy tragédia hőseit látta megtestesülni.

II.

Helly bankárné «Salon»-ja az írók ésművészek Mekkája volt; «jour»-jai a szellemvilágot tartották össze, melyre ő kiválóan büszkélkedett.

A kit egyszer itt bemutattak, az állandó vendége lett e szalonnak, melynek sima parkettjén forogni — a közhit szerint — nagy kitüntetés volt.

Már pezsgő élet uralkodott az illatos szalonban; harmatos leányarcok és menyecskek pajkos mosolya, édes csevegése szórt derűt, midőn Ákos, Delevey karján belépett.

Atmeneti intézkedés.

Tekintettel arra, hogy a kiállítás és tárgysorsjáték ügyét eddig egymaga ft. Ribényi Antal plébános ur gondozta és e közben a sajátjából nagyobb összegeket előlegezett, a bizottság már e szervezeti szabályokban méltányosnak tartja megállapítani, hogy ezek az összegek neki megtérítenek. E végből elvárja a ft. plébános urtól, hogy 1895. november hó végeig eddigi kiadásait összeállítsa s azokat a nagybizottság elé terjeszse, mely ennek kapcsán annak idején gondoskodni fog annak megállapításáról, hogy azon előlegek mikor és mily körülmények közt lesznek neki a bizottság pénztárából visszatérítendőek, előre is kijelentvén, hogy a mennyiben a dolog természetéből tolyólag nem lenne képes e számadást tételesen részletezéssel meghatározni, diskrecziójára bizza valamely általa követelésbe hozott átalányösszeget bejelenteni. Miután pedig a multra nézve a számadás fenti módozat szerint rendbe fog hozatni, e naptól kezdve a további számadás vezetését a bizottság joghatóságához fog tartozni, melynek gondoskodni kell majd az iránt is, hogy a további kiadások számára megfelelő fedezetet találjon.

Jegyzőkönyv.

Felvétel Kispeszt község ház tanácsstermében 1895. nov. 30-án a kispesti ev. ref. egyház bizottsági ülésén.

Tárgy: az 1895. év nov. 24-én alaki hibák miatt elmaradt templomépítési versenytárgyalás.

Jelen voltak az anyae gyház részéről: Török József s. lelkész, Barnóthy Lajos és Botka Tivadar gondnokok, Ács László, Balla András, Arvai József, Kiss Antal, Becze Rezső, Némethy Gyula, F. Szabó János, Tóth János bizottsági tagok, Bán Kálmán jegyző.

Elnök Török József az ülést mint határozatképezt imával megnyitja, de mielőtt a mai nap tárgyát képező fontos versenytárgyalásra térnének, emlékeztetése óhajta hozni a bizottság jelenlevő tagjainak azon kérvény tartalmát, melyet egyházunk gondnoksága ezen templomépítés engedélyezése tárgyában a budapesti anyae gyház tanácsához benyújtott. Abban nevezetesen csak a kőműves- és ács munkáról van említés téve, még pedig egyenesen a helyszínen már romlásnak és apadásnak kitéve levő téglafalba rakása, illetve felhasználása szempontjából. Nagyon jól tudja a bizottság minden tagja, hogy nem rendelkezünk az építéshez szükséges anyagi erővel, — sőt csak felével sem, — tehát mindezen nagyfontosságú tényeket szem előtt tartva, kéri a bizottságot, hogy mindent kövessen el arra nézve, hogy az építés, — mely mint az *árlejtési* hirdetményből látszik, az egész munka elkészítését irányozza — fennakadást ne szenvedjen, esetleg olyan bajokat ne szüljön, melyről az anyae gyház is értesülvén, az eddig egyházunk iránt tanusított és gyakorolt jóindulatát megvonja tőlünk.

Most pedig kéri a gondnok urat, legyen kegyes előterjeszteni a mai versenytárgyalásra beadott ajánlatokat.

Barnóthy Lajos főgondnok bejelenti a bizottságnak, hogy 2 ajánlat érkezett be és pedig Korner Andor Erzsébetfalva 14.177 frt 82 kr 2/10-kal és Majthényi Ferencz Kispeszt 16.830 frt 05 kr 10/100-kal.

Mindkét ajánlathoz tartozó költségcsatát felolvastatik s mindkét ajánlat mint jól felszerelt tárgyalatnak.

Ács László bizottsági tag ismerteti a körülményeket, melyek feltétlenül szükségessé teszik, hogy a vállalkozó tisztában legyen pénzügyi viszonyainkkal, mert a kiirt építési és fizetési feltételekben 3 határozott fizetési idő van feltüntetve, már pedig azt mindnyájan tudjuk, hogy az első részlet felett sem rendelkezünk még e perczben készpénzzel, tehát ezen előre tett ígéretek összegei csak a levegőben vannak, lehet azonban, hogy 1896. július 1-ére, a mikorra a templomnak készen kell lenni és fizetve is kell lenni, együtt lesz és kifizethető is lesz.

Azonban, ha esetleg, ami könnyen meg lehet, a templom felépítésekor 4000—5000 frt hiány mutatkoznék még, mit teszünk ebben az esetben?

Török József indítványozza, hogy kéreztessenek meg a pályázók egyenkint, hogy a templom befejezésekor, ha a pénz nem volna

együtt, hajlandó lesz-e egyik vagy másik egy évig a hiányzó összegre várni, elfogadjatik egyhangulag.

Első sorban is Korner Andor hivatott be, kinek ajánlata kedvezőbb volt; megkérdezettvén — kijelenti, hogy 6% és váltófedezzel hajlandó csak várni, majd Majthényi Ferencz hivatott be és kérdezett meg, aki ünnepélyesen kijelenti a bizottság előtt, hogy az esetleg hiányzó összegre, azaz 3—4000 frtra hajlandó várni egy évig kamat nélkül és váltófedezzel nélkül, a második évben kíván csak 6%-ot.

Elnök erre kérdést intéz a jelenvolt bizottsági tagokhoz, hogy legjobb belátásuk szerint válasszanak a két ajánlat között, mely intenciójoknak jobban megfelel.

Hosszasan tárgyalatott az ügy s végre névszerinti szavazás elrendelését kérte a bizottság, mit elnök nyomban elrendelt. Szavazatszedő jegyző a szavazatokat átvevén, felolvassa, miszerint beadott összesen 11 szavazat

Korner Andor erzsébetfalvai építész ajánlatát elfogadták Némethy Gyula és Tóth János.

Majthényi Ferencz helybeli építész ajánlatát elfogadták Barnóthy Lajos, Kiss Antal, Arvai József, Becze Rezső, Balla András, Ács László, F. Szabó János, Botka Tivadar, Bán Kálmán, tehát 9 szavazattal 2 ellenében Majthényi Ferencz ajánlata fogadtatott el. Korner Andor ajánlata a mellékelt 1000 frtről szóló takarékpénztári könyvecskével visszaadni határozatott. Majthényi Ferencznek a letett 800 frtről ideiglenes nyugta adatott, a szerződés a legközelebbi napokban fog megkötöttni, ez azonban nem gátolja vállalkozót az építkezés azonnali megkezdésében.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja, kérve az Istentől áldást és szerencsés megoldást a mai nap végzett dolgainkra.

Jegyzette:

Bán Kálmán.

KÜLÖNFÉLÉK.

A kispesti ág. hitv. evang. fiókegyháznak preszbiteriumi ülése.

A kispesti ág. hitv. evang. fiókegyháznak preszbiteriuma f. hó 8-án, Szokody János gondnok elnökle alatt, ülést tartott. Jelen voltak: Brukkner Károly, Benedikti D., Labáth E., Kákai M., Kovács J., Pelech J., Rosenauer Gy., Aigner A., Szurmay S. és Massny S. fiókegyházi jegyzők, mint tagok, Kovács Gy. mint vendég. Szokody János elnöki megnyitó beszédében visszapillantást tesz az elmúlt időkre, a midőn még Kispesztén ág. hitv. evang. fiókegyházzal szó sem volt; de mégis akadtak vallásukhoz hűen ragaszkodó egyének, kiknek fáj, hogy Budapestnek, az ország szívének közelében, hol annyi sok ág. hitv. evang. hitsorsos tartózkodik, s ezek mégsem képeznek egyházat, mely őket vallásilag összekötné. Felemlítette, hogy Klein Károly és Rusenyák Ferencz voltak azok, kik 1894-ik évi június havában, az egyház szervezéséhez az első lépést tették, de e szervezésben tagadhatatlanul főérdeme van Massny Sámuel állami tanitónak, preszbiteriumi jegyzőknek, ki az illető tagokkal és egyes hitsorsosokkal az itteni egyháznak megalapításáról, s fennállásának szükségességéről tanácskozott. — Ezen, az 1894-ik évi június havában tartott első közgyűlésen történt az, hogy személyét tisztelték meg a gondnoki állással. Elismeri, hogy ő a vallásához hűen ragaszkodik, s a fiókegyháznak maga elé kitűzött szent céljának elérését teljes erejéből igyekezett, de ezentul is igyekezni fog előmozdítani. Üdvözlí ez alkalommal az új preszbiteriumi tagokat: Aigner A. és Szurmay Sándort, kik az utóbbi ülésen megválasztott öt preszbiteriumi tag közül az ülésen megjelentek s ezzel is egyházuk iránti őszinte érdeklődésüknek adtak kifejezést. Ezek után a mult gyűlés jegyzőkönyve felolvastatván, hitelesített. Massny S. jegyző jelentést tesz, hogy a mult ülésen megválasztott öt tagot a megválasztásukról értesítette és őket a következő ülésre meg is hívta. A mi pedig a község képviselőtestületéhez küldendő köszönő átiratot illeti, ennek átadásával egy négy tagu küldöttséget: Labáth E. elnökle alatt Massny S. jegyzőt, Rosenauer Gy. és Kovács J. biztak meg. Az izraelita hitközséggel történendő telekcserélti ügyben az illető bizottság megbízatásáról azon jelentést teszi, hogy az izraelita hitközség elnökségét a hivatalos átirattal felkeresték, de mivel az elnök otthon nem volt, az átiratot ott hagyták. Így a fiókegyház be-

várja az ügy lefolyását. A mi a karácsony másodünnepén megtartandó ünnepélyes istentiszteletet illeti, erre nézve elhatározatott, hogy a fő-utcai iskola tantermének egyházi célra kívánatos átengedéséről szóló kérelmét a vall. és közokt. ügyi miniszterhez fogja felterjeszteni, mely iratot azonban maga nagytitiszteletű Horváth Sándor, a bpesti ág. hitv. ev. magyar egyháznak, s így a fiókegyháznak is lelkésze, személyesen fog átadni. Labáth E. látva Massny S. fiókegyházi jegyzőnek a fiókegyház szervezésénél kifejtett buzgalmát, fáradságát, köszönetet szavaz, melyet a preszbiterium örömmel magáévá téve, jegyzőkönyvileg is megörökíteni határoz. Brukkner K. indítványozza, hogy ejtsük módját és keressünk alkalmat, miszerint a Kossuth- és Erzsébetfalván lakó ág. hitv. evang. hitsorsosok is ide tartozzanak. Ez ügyben eljárni Szokody I. gondnok, Massny S. jegyző és Kovács I. preszb. tagok bizattak meg. Aigner Antal, a midőn preszb. taggá történt megválasztását megköszöné, az egyház céljaira ingyen nyomtatványokat kész készíteni. Szurmay J. szintén megköszöni megválasztását, mely aktus után az elnök az ülést berekeszti.

Iparhatósági megbízottak.

A monori ker. főszo l g ab iró a napokban küldte meg a helybeli ipartestületnek az általa kinevezett iparhatósági megbízottak igazolványát és pedig kinevezte Lambing Jakab és Vargán Józsefet Kispeszt és Szent-Lőrincz területére. Az igazolvány, valamint az ipartestületnek szóló átirat így hangzik:

6295
k. i. 1895

Igazolvány.

Laming Jakab urat, Kispeszt és Szent-Lőrincz területére iparhatósági megbízottnak, az 1884. évi XVII. t. cz. 173. §-a értelmében a midőn kinevezem, megbízom, hogy a műhelyeket legalább évnegyedenkint egyszer meg szemlélhesse.

A műhelyek tulajdonosai és vezetői ezennel felhivatnak, hogy műhelyük minden helyiségét, valamint a munkáslakásokat is, a hatósági megbízott úrnak mutassák meg és az ipartörvény értelmében teendő kérdéseire kimerítő választ adjanak.

Kelt Monoron, 1895. december 3-án.

P. h.

LADÁNYI

főszo l g ab iró

mint I. fokú iparhatóság.

T. cz.

LAMBING JAKAB

iparhatósági megbízott úrnak

Kispesztén.

Ugyanigy szól a Vargán József részére szóló igazolvány is.

6295
k. i. 1895

Má sol at.

A kispesti ipartestület Elnökségének

Kispesztén.

A midőn az ipartestületi napibiztosok, mint iparhatósági megbízottak igazolványait, nevezetteknek leendő kézbesítés végett kiadom, felhívom, utasítva őket a következő teendőik pontos teljesítésére: —

1. Főteendőjük az iparosműhelyeknek évnegyedenkinti meg szemlélése; tehát a gyárakat meg nem szemlélhetik; 2. az oly iparosokat, kik iparigazolvány nélkül dolgoznak, hozzám azonnal bejelentik; 3. ellenőrzik, hogy a segédek be- és kijelentése pontosan eszközöltetik-e? 4. ellenőrzik, hogy a tanoncok a) a tanoncziskolákat pontosan látogatják-e? b) hogy azok iparágukban kellőleg oktattatnak-e; c) hogy a tanonczszerződések meg vannak-e kötve s az ipartestületnél be vannak-e mutatva? 5. ellenőrzik, hogy az iparosok nem tartanak-e vissza a segédek béréből törvénytelenül bizonyos összegeket? és végül d) ellenőrzik, hogy a vasárnapi munkaszünet az iparosok által pontosan betartatik-e?

Monoron, 1895. december 2-án.

LADÁNYI s. k., főszo l g ab iró.

A kispesti kaszinó választmányi ülése.

A kispesti kaszinó szerdán választmányi ülést tartott, melyben a rendes folyógyeket tárgyalták. Új tagokul fölvették: Ács László, Körmendy Gyula és Forgách János.

Kérelem a vasutigazgatósághoz.

Az utóbbi időben nagyon lábra kapott azon szokás, hogy a megállóhelyeken váró közönség be sem várja a vonat megállását, fölkapaszkodik a sebesen robogó vonatra és ugyancsak a leszálló közönség is, nem várva be a vonat megállását, leugrál arról. Hogy mily idegrázó jelenetek fordulnak ilyenkor elő, azt leírni nem lehet, de naponkint tapasztaljuk. Csak isteni csoda, hogy nem fordulnak elő nagyobb szerencsétlenségek, mert balesetek

napirenden vannak. Kérjük az igazgatóságot, tiltsa el szigorúan a menet közben való fölszállást és leszállást, hogy ne legyen az utazó közönség folyton kitéve olyan izgalmaknak, mint a napokban is volt.

A kispesti kaszinó bál meghívója.

Meghívó a kispesti kaszinó által saját pénztára javára 1896. január 11-én a kispesti vígadó dísztermében és a kaszinó összes helyiségeiben rendezendő zártkörű kaszinó-bálra. Jegyek ára: Családjegy (2 hölgy, 1 ur) 3 frt. Személyjegy 1 frt 50 kr. Jegyek előre válthatók a meghívó előmutatása mellett Bán Kálmán urnál és este a pénztárnál. Budapestről az utolsó vonat indul Kispestre este 9.11. Vissza Budapestre reggel 4.30. Állomás a Vigadóval szemben. Kezdet 9 órakor. A „Kispesti Casino” bálbizottsága.

Értesítés.

A kispesti ág. hitv. ev. fiók-egyházának helyi preszbiteriuma e sorokban hozza a hívek tudomására, hogy a templomépítés ügyében újévig bezárólag Kovács István preszbiteriumi tag házánál (Árpád-utca) minden vasárnap délután 3 órakor gyűlés tartatik.

Miklós-nap Monoron.

F. hó 5-én tartotta névünnepeit községünk egyik legnépszerűbb és köztiszteletben álló tagja, Schneller Miklós. A rokonok és a család tagjain kívül mintegy negyven vendég gyűlt össze és maradt együtt a késő éjjeli órákig. A fiatalabb generáció is szép számmal volt képviselve és járta csaknem kivilágos kivirradtig. Kisasszonyaink közül a bájos házikisasszonyon, Herodek Annán kívül még jelen voltak: Kovács Etel, Rózsika és Margit, Bokros Berta, Bobori Róza stb. Fiatalemberek majdnem teljes számban. Sikertült tósztokat mondtak Kovács Gyula jegyző, Bobori János r. k. kántortanító stb. A hol a boldog családi élet párosul a jólét, barátság és vendégszeretettel, ott az elhangzott jókívánatok már teljesedve vannak.

R. tudósító.

Nyulvadászat.

Dr. Halász Orbán ur Monorról a következő meghívót küldte szét: A pótharaszti vadásztársaság által Pusztá-Vasad határában 1895. évi december hó 22-én tarartandó nyulvadásatra van szerencsém a társaság nevében meghívni. Indulás: Budapestről Monorra reggel 7 órakor a nyugati pályaudvarból, vissza este 7 és fél órakor. Kocsiról és ellátásról mindenki-nek saját költségére gondoskodva lesz, miért is a vadászatban résztvételt kérem velem december 21-ig tudatni. Monor, 1895. december 10. Vadászüdvvel dr. Halász Orbán, intéző.

Barátságos estebéd a Józsvivüben.

A budapesti IX. kerületi polgárok, kik házaik építését a folyó évben fejezték be, a kerületi orsz. képviselő és kerületi előljáróság tiszteletére és a tapasztalt méltányos támogatásért érzett hálájuk nyilvánítására e hó 6-án nagyobbszabásu estebédet rendeztek, melyen rendkívül sokan jelentek meg. A vacsorán ugyancsak meglátszott, hogy háziuras. A késő éji óráig vigadt együtt a nagy társaság a legjobb hangulatban. A vacsorát adó háztulajdonosok a következők voltak: Szelezky F. Lajos, Heinczel Mihály, Mérei Henrik, Gratz Demeter, Krug Teofil, Dobrik Mihály és Simon Ferencz. Ez alkalommal a Józsvivü vendéglős annyira kitüntette magát elegáns terítéke, kitünő ételei és italaival, hogy a jelenlevők elnevezték helyiségét ferenczvárosi Szikszaynak. Szellemesebbnél szellemesebb tósztok mondtak, a mi különben ily alkalmakkor elkerülhetetlen. — Ugyancsak a napokban tartott a kir. igazságügyminiszterium tisztikara a Józsvivüben nagyobbszabásu bankettet.

A „Háztartás”

harminczötödik száma jelent meg érdekes és bő tartalommal. A magyar hölgyek eme kiválóan fontos egyedüli szaklapjának egyetlen egy művelt magyar nő asztaláról sem lenne szabad hiányoznia. A rendkívül gazdag tartalomról kiemeljük a következőket: A leánygimnáziumról. Egy pár szó a kenyérsütésről. A celluloid baromfi-jelző gyűrűk. Hogyan hizlaljunk legegyszerűbben ökröt, borjút, sertést? A fafaragás, mint házi ipar. A kertészet, divat, kézi munka, szépség ápolása, gyermekszoba stb. stb. telve vannak a háztartásban legszükségesebb hasznos és alapos tudnivalókkal. Az étlapok rovata pedig rendkívül gazdag, úgy hogy bizton kielégítheti úgy a szerény egyszerű, mint a dus asztal kívánalmait. A lapot ezenkívül számos csinos illusztráció díszíti. A lap előfizetési ára: egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr., mely a kiadóhivatalhoz Budapest, József-utca 45. küldendő.

Adakozás egy szegény színészesalád részére.

A mult számunkban egy szegény színész-család részére megindított gyűjtésünk folytán eddig a következő adakozások történtek:

Kispesti Hirlap szerkesztősége	1 frt — kr.
Goldmann János	1 „ — „
Rosenauer Gyula	50 „
Tárnok Árpád	30 „
Dötlbach C. Ferencz	50 „
Strazniczky Alajos	50 „
Összesen	3 frt 80 kr.

Ez összeget azonnal átadtuk Babos Károly urnak, ki azt szíves volt nyomban kézbesíteni, s így a nagy szükségben levő szegény család sorsán pillanatnyira segítve volt. Az esetleges adakozásokat kérjük hozzánk küldeni és mi azt rögtön kézhez juttatjuk.

Szórakoztató.

Hízelgés.

Törvénytörő elnök: Vádlott, ön fel van mentve! de a jövőben óvakodjék a rossz társaságtól.
Vádlott: Igen, elnök úr, remélem, hogy sohasem kerülök önhöz.

Praktikus ember.

A gőzfürdőben Aster ur azt mondja Fukari urnak: — Ejnye de csunya egy szemölcs van a magam Ádám-csutkájá fölött! Mért nem vágatja ki?
— Oh persze! Tán megbolondultam. Ezt a szemölcsöt én inggombnak használok!

Üzleti fogás.

A: A te üzlettedben minden kiszolgáló segéd kancsal. Hogy van az?
B: Hja, legalább biztosítva vagyok. Nem tudják, merre néznek s így senki sem mer valamit elemelni.

Sohber István pusztá-szt.-lőrinczi jóhírű vendéglősnek mai számunkban foglalt hirdetésére felhívjuk olvasóink figyelmét, A megnyitás ma este lesz.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Kókó. Ismeretlen szerzőktől cikkeket nem közlünk, bármily jók is legyenek azok. — Ha cikkét napvilágra óhajtja hozni, kérjük nevét velünk közölni, azután a cikk álnév alatt is jöhet.

F. Sándor, Budapest. Miután karácsonyi díszes melléklet lesz, légy szíves ahhoz szellemi színporkáddal hozzájárulni. — Matyi is írhatna valamit. Mindkettőtöknek üdvözlöt!

Gida. Gyöngye biz a!

Nem-e? Bizony nem!

Ottokár. Hogy beküldte, oh be kár!

Sphinx. Azt hisszük, hogy méltóbb nevet dolgozatának nem adhatott, mert az az előtt, akinek egy parányi agyveleje van, örökké rejtvény marad; — t. i. az ön írói képessége!

Hirdetmény.

A székesfővárosi „Caritas” jótékonyági egyesület működése körét Kispestre is kiterjesztette.

Az egyesületbe való felvételek az egyesületnek e célból igazolvánnyal ellátott megbízottjai által, úgy **dr. Révész Gyula** ur, az egyesület kispesti orvosánál a rendelési órában (2—4-ig) Batthyány-utca 242. sz. valamint Kispesten, Árpád-utca 452. sz. a lakó **Bauer Pál** egyesületi pénzeszedőnél, és végre az egyesület **központi irodájában** (Budapest, V. ker., Váci-körút 46. sz. saját ház) a hivatalos órákban eszközöltetnek.

Az egyesület tagjainak és azok családtagjainak ingyenes orvosi segélyt és gyógyszer, a tag betegsége esetén 5 frt hetesegélyt nyújt, és a tag elhalálása esetén annak özvegye vagy gyermekeinek 500 frtig terjedő tiszteletadományt fizet.

A „Caritas” igazgatósága.

Vendéglő-megnyitás.

Alulírott tudomására hozom Kispest községe és vidéke mélyen tisztelt közönségének, hogy **Pusztá-Szt.-Lőrinczen** (a vasut-állomás mellett) újonnan épült házamban berendezett

vendéglőmet

folyó hó 12-én, **csütörtökön** megnyitom. Kiterjedt figyelmem mindenre, hogy mélyen tisztelt vendégeim igényeit kielégíthessem.

A helyiség alkalmas volta, tisztán kezelt jó minőségű boraim, izletesen elkészített ételeim, hiszem, hogy eddig is jó hírnévnek örvendő vendéglőmet kedvencz találkozási helylyé fogják tenni.

Kérem a mélyen tisztelt közönséget, ajándékozzon meg nagyrabecsült bizalmával ezután is és szerencsétlenül látogatásával.

A csütörtöki különvonat Kispest felé fél 12 órakor indul, de gondoskodtam esetleg szükséges előfogatokról, valamint jó cigányzenéről is.

Pusztá-Szt.-Lőrincz, 1895. december hóban.

Tisztelettel

Sohber István, vendéglős.

A „Magyar Nyomda” nyomása, Budapest, József-utca 45.

KORNER ANDOR

vállalkozó-építész

1887 óta fennálló

építési irodája

Erzsébetfalván, Kossuthfalvi-út 3.

saját házában.

Elvállal helyben és vidéken emlékszerű építkezéseket, díszítést, polgári lakóházak, nyaralók, növényházak, gyár- és gazdasági épületek, hembárok, tárházak stb. szak-szerű felépítését saját tőkebefektetésével is, minden kamat nélkül, a legmérsékeltebb árak és feltételek mellett.

Költségvetések és rajzok készséggel adatnak.